

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/99/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010172
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1520010172.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci odsúdeného I. G. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7Nt/8/2020 zo dňa 03.09.2020 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08.12.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného I. G., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Senát Okresného súdu Bratislava V napadnutým uznesením podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného I. G. na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 4T/74/2013 pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona z dôvodu, že nezistil podmienky obnovy konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkový stav a situácia v predmetnej veci vedenej pod sp.zn. 4T/74/2013 je diametrálne odlišná ako uvádza obhajoba v analogicky zhodných citovaných rozhodnutiach, a síce ako vyplýva aj z výpovedí svedka I. G., svedka C. I. i služobného záznamu. B. iného v rámci výpovede z prípravného konania svedok I. G. vypovedal dňa 25.10.2012, že niekedy v apríli 2012 bol velený do civilnej hliadky spolu s kolegom C. I.. V poobedných hodinách vykonávali hliadkovú činnosť zameranú na odhaľovanie páchania rôznej trestnej činnosti, pričom sa im na mieste, na ktoré si už presne nespomína, prihovoril, po tom čo ich zastavil v aute, neznámy muž, ktorý im uviedol, že pred predajňou Billa na Bohrovej ulici v Bratislave v Petržalke predáva osoba mužského pohlavia drogy a túto osobu im aj popísal. Na podklade tohto oznámenia sa autom presunuli s kolegom pred predajňu Billa, kde spozorovali muža nižšej postavy v čiernej koženej bunde, ktorý javil známky nervozity a zdalo sa, že na niekoho čaká. Po približne dvoch minútach spozorovali muža, ktorého výzor zodpovedal popisu od neznámej osoby, ktorá ich na predaj drog upozornila. Od týchto osôb stál svedok vo vzdialenosti približne 3 metre a celú situáciu jasne a zreteľne videl. Vtom muž v tmavomodrej mikine, ktorý došiel na miesto ako druhý, teda odsúdený I. G., položil zovretú päšť pravej ruky na múrik a z tejto naň položil nejaký predmet. Osoba v koženej bunde, ktorú spozorovali ako prvú, zobrala tento predmet a držala ho v zovretej pästi ľavej ruky, pričom po tom, ako ho zobrala, vytiahla z vrecka bankovku v nominálnej hodnote 10 €, a túto bankovku podal I. G., ktorý ju zobral a vopchal si ju do ľavého predného vrecka na nohaviciach. Následne boli osoby vyzvané na preukázanie svojej totožnosti a poučené podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Z uvedeného je zrejmé, že v predmetnej veci odsúdený nebol nezákonne sledovaný príslušníkmi PZ nepríslušným útvaram PZ podľa §113 ods. 3 Trestného poriadku a bez príkazu prokurátora podľa §113 ods. 2 Trestného poriadku. Neboli prezentované také

skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli súdu doposiaľ neznáme, ktoré by boli samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr vykonanými a známymi spôsobilé privodiť iné rozhodnutie vo veci.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 16.10.2020.

Obhajca namieta, že súd prvého stupňa sa v rámci svojho rozhodovania vôbec nezaoberal skutočnosťami, ktoré odsúdený vo svojej žiadosti o povolenie obnovy konania uviedol. Vo svojej podanej žiadosti o povolenie obnovy konania poukázal v súvislosti s nezákonným sledovaním vykonávaným príslušníkmi PZ na súdne rozhodnutia uznesenie OS BA V. sp.zn. 1T/75/2016 z 26.07.2016, uznesenie KS BA sp.zn. 2Tpo/1001/2014 z 19.07.2014, a uznesenie KS BA sp.zn. 2To/119/2016 z 12.01.2017. Okresný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia síce uviedol, že v prípade trestnej veci pod sp.zn. 4T/74/2013 sa jedná o diametrálne odlišný skutkový stav, ako v trestných veciach, na ktoré obhajca poukázal, avšak takýto svoj záver žiadnym spôsobom neodôvodnil. Okresný súd nevykonal žiadny z výsluchov, ktoré obhajca navrhol v rámci svojho podaného návrhu na povolenie obnovy konania, pričom jedným z dôvodov, na ktorom bol založený boli zjavné rozpory v jednotlivých skutkových okolnostiach veci týkajúcich sa práve zadržania odsúdeného príslušníkmi PZ resp. okolnosti časovo predchádzajúce zadržaniu. Na základe uvedených skutočností preto napádané uznesenie nie je riadne a zákonne odôvodnené. Postupom okresného súdu ako aj jeho rozhodnutím vo veci, bol odsúdenému odňatý reálny prístup k inštitútu obnovy konania, nakoľko samotný okresný súd svojím značne formalistickým prístupom a bez vykonania navrhnutých dôkazov iba pri odkazovaní na predchádzajúce rozhodnutie vo veci, návrh na povolenie obnovy konania zamietol, a to bez toho, aby sa vôbec reálne zaoberal navrhnutými dôkazmi (výsluch príslušníkov PZ I. G. a C. I., a osoby I. Y.), ako aj ich prípadným vplyvom na posúdenie povolenia obnovy konania poukazom na § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Obhajca navrhol, aby nadriadený sťažnostný súd podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie a vec mu vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený orgán na podklade sťažnosti obvineného preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť odsúdeného je nedôvodná.

Z predloženého spisového materiálu sťažnostný súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 18.03.2020 podal odsúdený I. G. návrh na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod. sp.zn. 4T/74/2013. Návrh doplnil dňa 16.04.2020 tým, že žiada vypočuť svedka I. Y., nakoľko jeho výpoveď by sa nemala brať ako dostačujúca pri drogovu závislej osobe. Tiež žiada vypočuť W. U., ktorá vie vyvrátiť tvrdenie svedka Y..

Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 05.06.2020 odsúdený odôvodnil návrh aj prostredníctvom ustanoveného obhajcu. Obhajca uvádza, že novou skutočnosťou súdu skôr neznámou je to, že bol nezákonne sledovaný príslušníkmi PZ, nepríslušným útvarom podľa § 113 ods. 3 Trestného poriadku a bez príkazu prokurátora podľa § 113 ods. 2 Trestného poriadku, pričom následkom tohto nezákonného postupu bolo zadržanie odsúdeného a zaistenie dôkazov, na základe ktorých bola uznaná jeho vina. Príslušníci PZ sa vo svojej pôvodnej výpovedi k nezákonnému postupu nepriamo priznávajú. Z ich výpovedí z prípravného konania vyplývajú zjavné rozpory práve v okolnostiach a dôvodoch ich príjazdu a dôvodoch zotrvania na mieste pred OD Billa, kde malo dochádzať k páchaniu trestnej činnosti konkrétnou osobou popísanou anonymom. Rovnako z výpovedí svedka Y. vyplýva, že príslušníci PZ sa v čase, keď sa sem mal dostaviť odsúdený, už nachádzali. Jednalo sa pritom o uniformovanú zložku Obvodného oddelenia Bratislava Petržalka - sever, ktorá však bola v civilnom oblečení, tzn. vykonávali sledovanie podľa § 113 Trestného poriadku, keďže striedali na osobu podozrivú z páchania konkrétnej trestnej činnosti. Obhajca k uvedenému poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2To/119/2016 zo dňa 12.01.2017, z ktorého vyplýva, že ak už má polícia konkrétne znalosti o páchatelovi a o páchanej trestnej činnosti, nemá právo vykonávať sledovanie podľa zákona č. 171/1993 Z.z., ale má postupovať podľa § 113 Trestného poriadku, v opačnom prípade ide o nezákonný postup. Ďalej obhajca poukazuje na medializovaný prípad nezákonného sledovania syna bývalého policajného prezidenta. Na základe uvedených skutočností obhajca navrhol povoliť obnovu konania, pretože uvedené nové skutočnosti sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o vine.

Na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa odsúdený zotrval na podanom návrhu a jeho dôvodoch. Obhajca poukázal na ďalšie súdne rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorých predmetom bolo nezákonné sledovanie (2Tpo/1001/2014). Tiež žiadal výsluchy navrhovaných svedkov.

Prokurátor navrhol nevyhovieť návrhu na vykonanie dôkazov, pretože všetky boli vykonané v pôvodnom konaní, a žiadosť o obnovu konania zamietnuť z dôvodu, že nie sú splnené podmienky obnovy konania.

Súd prvého stupňa vykonal na verejnom zasadnutí dokazovanie prečítaním listinných dôkazov obsiahnutých v spise Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/74/2013, návrhy odsúdeného odmietol.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/74/2013 zo dňa 07.06.2017 bol obvinený I. G. uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- sa dňa 05.04.2012 v čase asi o18:00 hod. po predchádzajúcom vzájomnom telefonickom dohovore osobne dostavil a stretol s I. Y., nar. XX.XX.XXXX, na T. námestí v H. pred predajňou Billa, kde po príchode na vyššie uvedené miesto položil na múrik, o ktorý sa opieral, zovretú päšť pravej ruky, v ktorej zvieral malý predmet, ktorý položil na múrik, následne I. Y. z tohto múrika uvedený predmet zobral a zo svojho vrecka vybral bankovku v nominálnej hodnote 10,- Eur, ktorú podal obvinenému, ktorý si ju zobral a vopchal do vrecka, pričom následne po príchode hliadky OO PZ Petržalka - Sever a po tom ako preukázali svoju príslušnosť k Policajnému zboru SR, sa I. Y. začal správať nervózne a z ruky upustil vyššie uvedený predmet na zem, kde bolo následne zistené, že sa jedná o papierovú skladačku tmavej farby, ktorú si od obvineného zakúpil za sumu 10,- Eur, a o ktorej sa I. Y. vyjadril, že sa jedná o pervitín, kde na základe takto zistených skutočností boli obvinený I. G. a I. Y., po tom, ako boli riadne poučení, obmedzení na osobnej slobode v zmysle § 85 ods. 2 Trestného poriadku, uvedeným spôsobom obvinený predal pervitín I. Y. minimálne tri krát na presne nezistenom mieste a čase, pričom ešte obvinený po tom, ako bol eskortovaný na OO PZ Petržalka - Sever počas umiestňovania do miestnosti na to určenej uviedol, že má pri sebe ešte nejaké množstvo pervitínu, kde po tom, ako bol riadne poučený a vyzvaný v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal papierovú skladačku tmavej farby a priesvitný igelitový sáčik s tlakovým uzáverom s obsahom bielej kryštalickej látky, ktoré boli následne podrobené znaleckému skúmaniu na KEÚ PZ Bratislava, kde vypracovaním znaleckého posudku bolo zistené, že v papierovej skladačke tmavej farby sa nachádzal biely kryštalický materiál s hmotnosťou 175 mg s priemernou koncentráciou 73,1 % hmotnostných metamfetamínu obsahujúci 128 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 3-13 obvykle jednorazovým dávkam drogy a v priesvitnom igelitovom sáčiku s tlakovým uzáverom s obsahom bielej kryštalickej látky sa nachádzal žltý kryštalický materiál s hmotnosťou 624 mg s priemernou koncentráciou 70,3 % hmotnostných metamfetamínu obsahujúci 439 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 11-44 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov, zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest prepadnutia vecí, a súčasne bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 0T/204/2015.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.01.2018.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd konštatuje, že pre povolenie obnovy konania vo všeobecnosti musia byť kumulatívne splnené dve podmienky. Musia nastať skutočnosti súdu skôr neznáme, a zároveň musia byť spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre páchatel'a, v tomto prípade vo výroku o vine. Možnosť zasahovania do právoplatných rozhodnutí súdov je však v súlade so zásadou nemennosti právoplatných rozhodnutí pre zaručenie právnej istoty striktno obmedzená určením presných zákonných kritérií uvedených v citovanom ustanovení § 394 ods. 1 Trestného zákona. Už zo systematického zaradenia inštitútu obnovy konania medzi mimoriadne opravné prostriedky je zrejmé, že v konaní o povolenie obnovy nedochádza k opätovnému prehodnocovaniu veci, ale jedná sa posúdenie, či nová skutočnosť, ak je daná, spôsobuje takú zmenu dôkaznej situácie, že by bolo potrebné obvineného spod obžaloby oslobodiť alebo uznať za vinného podľa miernejšieho ustanovenia zákona. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia.

Návrh na obnovu konania však nesmeruje proti skutkovým omylom, ktorých príčina by bola vyšla najavo až po právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku, ale obsahuje námietky týkajúce sa zákonnosti dôkazov, ktoré v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania posudzovať nemožno, keďže na takúto revíziu slúžia iné mimoriadne opravné prostriedky, ktoré možno uplatniť za splnenia príslušných zákonných podmienok.

Uvedenú konštatáciu podporuje skutočnosť, že v návrhu na povolenie obnovy konania ani na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa neodznali žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli byť novými skutkovými okolnosťami, a neboli navrhnuté ani nové dôkazy (s výnimkou návrhu na vypočutie W. U., ktorá by podľa odsúdeného vyvrátila tvrdenie svedka Y.). Súd prvého stupňa postupoval správne, keď odmietol vykonať dôkaz opätovnými výsluchmi svedkov I. G. a C. I. - príslušníkov PZ, ako aj I. Y., pretože títo svedkovia boli v pôvodnom konaní vypočutí, pričom obhajoba neuviedla, aké nové skutkové okolnosti by mohli z výpovedí týchto svedkov vyplývať. Niet žiadneho dôvodu spochybňovať, že by svedkovia nič nezmenili na tom, že príslušníci PZ videli, ako odsúdený predal psychotropnú látku I. Y.. Sťažnostný súd opakuje, že k otázke zákonnosti zaistenia návykovej látky by v konaní o povolenie obnovy konania títo svedkovia vypočúvaní byť nemohli, keďže revízia právnych záverov obsiahnutých v právoplatných rozhodnutiach nepatrí do kompetencie okresného súdu. Na návrhu na vypočutie W. Tarackeziovej odsúdený na verejnom zasadnutí už netrval, pričom nevznikli žiadne indície, že by táto osoba, o ktorej sa odsúdený v pôvodnom konaní nezmenil, mohla reálne zvrátiť ustálený skutkový stav. Sťažnostný súd konštatuje, že za nové skutočnosti sa považujú také fakty a dôkazy, ktoré neboli predmetom dokazovania v pôvodnom konaní, pričom žiadne z navrhovaných dôkazov túto požiadavku nespĺňa.

Z vyššie uvedených dôvodov sťažnostný súd konštatuje, že po právoplatnosti rozsudku nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na správnosť pôvodných skutkových či právnych záverov. Správne preto rozhodol súd prvého stupňa, ak zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd nepovažoval sťažnosť odsúdeného za dôvodnú, nezistil dôvody pre zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.